

В Бишківській долині

Йосип Мартинюк

Балада Памяті сотенного УПА Петра Рака (Рена, Овоча, Омеляна) уродженця
с. Конюхи, Степана Чапліцького (Шустка) уродженця с. Ценів, Йосифа
Іваночка (Климка) уродженця с. Августівка, які героїчно загинули в бою з
енкаведистами 19 січня 1949 року в Бишківській долині.

В Бишківській долині стояла криївка
Прикрита корінням високих сосен,
Повстанців була в ній маленька криївка
І з ними відважний їх сотенний Рен.

Чи хто підслідив їх у сніжному полі,
Чи хто їх продав?.. На святий, на Йордан.
Бишківська долина наповнилась боєм –
Зіткнувся з чекістами Рен-Омелян.

Відходити б треба – кільцем оточили,
А як же архіви? Не винести їх.
Ламали машинки, папери палили
І долю одну розділили на всіх.

Рвалися гранати і кулі шаленно
Мов оси дзижчали, стинали гілки.
— Ти там стережися, о друже сотенний,
А то можна легко до неба піти.

І з гуркоту бою почули від Рена,
Що кинув гранату у бік ворогів.
— Не вилита, хлопці, ще куля для мене,
Не скоро знайдеться вона в москалів.

— Тримайтеся, хлопці! Ген близько вже вечір,
А там нічка темна і батько наш ліс...
Й замовк, похилився побратиму на плечі,
У сніг провалився розпалений кріс.

У голову снайперська куля влучила
І крівця червона лягла поміж брів,
І друзі ранені над ним похилились,
І взяли гранати. Мовчки без слів.

І вибух страшний покотивсь по долині
Й раптово затих, мов весняна гроза.
... На спалених вітах стрункої соснини
На вітрі тремтіла живиця-сльоза...